PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

20.9.2011 B7-0521/2011

PROJEKT REZOLUCJI

złożonej w odpowiedzi na oświadczenie Komisji

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie przyszłości Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

Pervenche Berès, Marian Harkin
w imieniu Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

B7-0521/2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przyszłości Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

Parlament Europejski,

– uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami[1], na mocy którego ustanowiony został Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG),

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1927/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji[2],

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji[3],

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich[4],

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM(2011)0500),

– uwzględniając roczne sprawozdania Komisji z działalności EFG,

– uwzględniając konferencje zainteresowanych stron przeprowadzone przez Komisję w styczniu i w marcu 2011 r. z udziałem państw członkowskich i przedstawicieli partnerów społecznych, poświęcone przyszłości EFG,

– uwzględniając przyjęte przez Parlament Europejski od stycznia 2007 r. rezolucje w sprawie EFG, w tym uwagi Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) w sprawie odnośnych zastosowań,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie finansowania i funkcjonowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji[5], w tym opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) z dnia 24 czerwca 2010 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. zatytułowaną „Inwestowanie w

[1] Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.
[2] Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.
[3] Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.
[4] Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.
[5] P7_TA(2010)0303.

przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej[6],

– uwzględniając poświęcone EFG obrady specjalnej grupy roboczej komisji EMPL,

– uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że EFG został wprowadzony w celu wspierania środków adresowanych do tych pracowników, którzy w największym stopniu ucierpieli z powodu masowych zwolnień spowodowanych globalizacją lub kryzysem finansowym i gospodarczym w Unii Europejskiej, a także z myślą o ponownej integracji zawodowej;

B. mając na uwadze, że w zdecydowanej większości przypadków EFG był uruchamiany w przypadkach zwolnień spowodowanych kryzysem finansowym i gospodarczym;

C. mając na uwadze, że Komisja proponuje przedłużenie do końca 2013 r. tymczasowego odstępstwa umożliwiającego wykorzystanie EFG w celu udzielenia wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego;

D. mając na uwadze, że EFG został opracowany jako narzędzie służące szybkiej interwencji w przypadku masowych zwolnień, tak aby zapobiegać długoterminowemu bezrobociu w trudnych warunkach na rynku pracy; mając na uwadze, że pierwotnym celem EFG jako instrumentu było łagodzenie w krótkim czasie poważnych i nieprzewidzianych problemów związanych z rynkiem pracy, spowodowanych zwolnieniami dużej liczby pracowników przez duże przedsiębiorstwa lub MŚP działające w konkretnym sektorze i w danym regionie; jednocześnie ponownie podkreśla, że długoterminowe cele strategii Europa 2020 zmierzające do zwiększenia stopy zatrudnienia i zdolności do znalezienia zatrudnienia wspierane są przez Europejski Fundusz Społeczny (EFS);

E. mając na uwadze, iż ustalono, że długotrwała procedura uruchamiania EFG jest główną wadą odnośnego rozporządzenia;

F. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie podjęły wysiłki, aby móc skorzystać z EFG ze względu na trudności w znalezieniu odpowiedniego finansowania krajowego;

G. mając na uwadze, że EFG przyczynił się do pilotażowego wprowadzenia innowacyjnych środków służących zwiększeniu zdolności pracowników do znalezienia zatrudnienia;

H. mając na uwadze, że obecne rozporządzenie w sprawie EFG okazało się wystarczająco elastyczne, by znaleźć zastosowanie w różnych systemach rynku pracy i w różnych kontekstach w całej UE;

I. mając na uwadze, że EFG finansował środki uzupełniające wobec środków finansowanych z EFS, a także dodatki przyznawane w czasie szkoleń zawodowych i przekwalifikowania;

1. przypomina, że EFG został utworzony z myślą o tym, by wykazać solidarność UE z pracownikami dotkniętymi masowymi zwolnieniami będącymi efektem globalizacji, a w

[6] P7_TA(2011)0266.

2009 r. – w ramach planu naprawczego – cel ten został rozszerzony o zwolnienia spowodowane również kryzysem finansowym i gospodarczym;

2. uznaje wartość dodaną EFG, jako instrumentu szybkiej interwencji o ograniczonym zasięgu i zorientowanego na współfinansowanie działań w ramach aktywnej polityki rynku pracy w celu pomocy zwolnionym pracownikom w ponownym wejściu na rynek pracy; podkreśla również, że w przyszłości należy się skoncentrować na zrównoważonych politykach w zakresie rynku pracy; zachęca państwa członkowskie do korzystania z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w celu realizacji celów UE i propagowania nowych umiejętności, w tym w odniesieniu do nowych, trwałych i ekologicznych miejsc pracy o wysokiej jakości;

3. jest zadowolony faktu, że EFG mógł wesprzeć około 10% zwolnionych pracowników w UE w okresie 2009-2010 i zauważa, że około 40% pracowników, z myślą o których uruchomiono EFG w 2009 r. zostało pomyślnie ponownie włączonych do rynku pracy, pomimo negatywnych skutków kryzysu finansowego i gospodarczego dla rynków pracy;

4. popiera wniosek Komisji o kontynuowanie EFG, wykraczając poza obecne wieloletnie ramy finansowe, oraz wzywa do pilnego wyjaśnienia sytuacji w odniesieniu do rolników i pracowników o umowach na czas określony;

5. postuluje o ścisłe powiązanie nowego EFG z europejskimi ramami restrukturyzacji, które są niezbędne w celu przewidywania okresu przejściowego i zarządzania zmianami w okresie przejściowym;

6. jest zdania, że największą wartością dodaną, jakiej źródłem może być EFG jest udzielanie skutecznego wsparcia w zakresie szkolenia i przekwalifikowania pracowników z myślą o ponownym ich zatrudnieniu w sytuacji trudnych warunków na rynku pracy wynikających z nieprzewidzianej restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów, które skutkuje niedopasowaniem umiejętności zawodowych lub pogłębieniem tego niedopasowania; podkreśla, że taki instrument byłby cennym uzupełnieniem tych środków finansowanych z EFS, które mają na celu głównie dostosowanie w związku z globalnymi wyzwaniami i z myślą trwałym wzroście gospodarczym; podkreśla następnie, że z jednej strony instrument ten byłby gwarancją solidarności UE z pracownikami, którzy ucierpieli z powodu restrukturyzacji, a z drugiej strony wszystkie państwa członkowskie mogłyby czerpać korzyści z jego szybkiej, ukierunkowanej i odpowiedniej interwencji, z myślą o zapobieganiu długoterminowemu bezrobociu;

7. jest zdania, że głównym wyzwaniem, z którym należy się zmierzyć w przyszłości jest wprowadzenie szybszych procedur interwencji, które umożliwiłyby skuteczniejsze i szybsze uruchamianie EFG;

8. uwzględnia wysiłki Komisji mające na celu przedstawienie wykonalnych rozwiązań z myślą o skróceniu procedury ubiegania się o środki i uruchamiania funduszu do maksymalnie sześciu miesięcy, licząc od dnia złożenia wniosku do dnia przekazania środków zainteresowanemu państwu członkowskiemu, zgodnie z procedurami ustawodawczymi i budżetowymi przewidzianymi aktualnie dla EFG; zauważa jednakże brak postępów w ciągu ostatnich czterech lat aktywności EFG i wzywa państwa członkowskie do przyśpieszenia działania funduszu poprzez przygotowanie do środków

wchodzących w zakres EFG, nie dopuszczając jednak do sytuacji, w której państwa zmagające się z problemami budżetowymi byłyby dyskryminowane;

9. proponuje w związku z tym, by dla EFG, jako instrumentu wspólnotowego, przewidziano odrębną pozycję budżetową, aby ustanowić szybszą i skuteczniejszą procedurę umożliwiającą wypłacanie zaliczek wnioskującym państwom członkowskim w ciągu dwóch miesięcy od dnia zarejestrowania ich wniosku;

10. nawołuje do tego, by w przyszłości EFG koncentrował się zdecydowanie na innowacji, zgodnie z celami strategii Europa 2020, oraz wzywa Komisję do przedłożenia wniosków mających na celu uwzględnianie w ramach EFG kryzysów lokalnych, regionalnych lub krajowych, które prowadzą do zwolnień na dużą skalę;

11. podkreśla, że Komisja musi zapewnić, że przyjmowane środki są spójne i zgodne z celami strategii Europa 2020, oraz wykorzystać część budżetu na pomoc techniczną w celu promowania i upowszechniania najlepszych praktyk wśród państw członkowskich, a także wzajemnego uczenia się;

12. wzywa Komisję do zapewnienia spójności między interwencjami EFG i działaniami ukierunkowanymi na przedsiębiorstwa i sektory w obszarze objętym przepisami UE w dziedzinie konkurencji i polityki przemysłowej;

13. wzywa do usprawnienia w przyszłości rozporządzenia w sprawie EFG, tak aby fundusz ten nie stwarzał dla międzynarodowych przedsiębiorstw pokusy nadużyć;

14. podkreśla, że partnerzy społeczni i lokalne władze powinni być ściśle zaangażowani w procedurę zgłaszania wniosków oraz, przede wszystkim, w opracowywanie zestawu skoordynowanych środków; ponownie podkreśla, że partnerzy społeczni powinni uczestniczyć w monitorowaniu wdrażania i w ocenie wyników, jakie zastosowane środki mają dla wszystkich pracowników;

15. wzywa Komisję do zbadania sposobów zapewnienia, że finansowanie z EFG nie będzie wykorzystywane pośrednio przez międzynarodowe przedsiębiorstwa wykazujące zysk netto do redukowania ponoszonych przez nie kosztów przeprowadzanych restrukturyzacji w sposób odpowiedzialny społecznie i do uchylania się od odpowiedzialności;

16. wzywa Komisję do ustalenia powodów, dla których niektóre państwa członkowskie jeszcze nie skorzystały z EFG, pomimo przeprowadzonych masowych zwolnień, a także do zaproponowania odpowiednich rozwiązań w celu zapewnienia, że finansowanie z EFG będzie rozdzielane zgodnie unijnym celem, jakim jest wspieranie gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności oraz solidarności między państwami członkowskimi (art. 3 TUE);

17. podkreśla, że EFG powinien w dalszym ciągu finansować jedynie te działania w ramach aktywnej polityki rynku pracy, które uzupełniają środki przewidziane w prawie krajowym w przypadku masowych zwolnień; proponuje ponadto, by w przyszłości dodatkom finansowanym z EFG towarzyszyły zawsze działania w zakresie szkoleń i przekwalifikowania, finansowane również z EFG, a także, by dotacje te nie zastępowały środków przewidzianych w prawie krajowym, wspólnotowym lub w umowach

zbiorowych;

18. proponuje ponadto, by poziom współfinansowania z EFG był dostosowany do poziomu mającego zastosowanie w danym państwie członkowskim w ramach funduszy strukturalnych;

19. wzywa do załączania we wnioskach informacji o źródłach współfinansowania;

20. wzywa Komisję do ściślejszego monitorowania procesu wdrażania w celu zagwarantowania, by wszyscy pracownicy w równym stopniu korzystali z wyników zastosowanych środków, a także do sporządzenia bazy danych najlepszych praktyk i wzorców;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządom państw członkowskich.